

Sessizlikte Boğulmak

– portakal0001 · 04 Ocak 2018

İlk görüşte aşk harcım değildi
Köşede kitaplarını toplamamıştım
Ya da yanlışlıkla elim eline değmemişti
Bu şey, bu sevgi; yerin yedi kat altından yükseliyordu
Ta derinlerden, göğsümün orta yerinden
Tramvaylardan, büyük şehirlerden
İnsan içine çıktığım yoktu
Bir kere bile görmemiştim yüzünü
Gözlerine bakmamıştım daha
Tutmamıştım ellerini
Sarılmamıştım beline
Hayallerden ibarettin
Çok beklemiştim nefesini
Kokun zaten esir edecekti beni
Gerek yoktu prangalara
Zaten sesine doğru yürüyecektim
Haliyle kuzeyin de anlamı kalmıyordu
Pusulam hükmünü yitireli hayli zaman oluyordu
Koca dünya üzerinde, bunca insana rağmen, bunca kadına, bunca sese, bunca çığığa rağmen evde hala
sessizliği sağlayabiliyor oluşuma hayret ediyordum
Bu yalnızlık, bu kalbimi sıkıştıran, yalnızlık
Nefesimi kesen bu sensizlik
Boynumu büken bu sen...
Neyse...